

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

In festo S. Joannis Baptistæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

EXHORTATIO I.

PRO FESTO S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Ostendit S. Joannem fuisse Angelum.

T H E M A.

Quis putas puer iste erit? Lucæ c. 1.

Iam admiranda, ac stupenda in Nativitate Sancti Joannis acciderè, ut merito vicini & amici interrogarint: *Quis putas puer iste erit?* Cujus mutus Parens loquitur, Mater sterilis parit, Filius in utero exultat. Archangelus Gabriel nomen insolitum imponit? *Quis putas puer iste erit?* Si parentem ejus Zachariam interrogas; responderet, fore Prophetam: Et Tu puer Prophetæ Altissimi vocaberis. Si Archangelum Gabrielem roges: reponit: *Erit magnus coram Domino.* Lucæ c. 1. Si ab ipso Christo Domino, quis præcursor ejus futurus sit, quæras: mox affirmabit: *Lucerna ardens & lucens.* Joan. 5. Ardens per charitatem internam, lucens per externam doctrinam. Quod si verò Malachie judicium requiramus:

ex instinctu Spiritus Sancti & ex Prophetico spiritu, asserit fore Angelum: *Ecce ego mitto Angelum meum, qui præparabit viam ante faciem meam.* Malach. 3. Prophetam verò hunc non de alio, quàm de Joanne loqui ipse Christus disertè affirmat: *March. 11. Hic est, de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum.* Non quod natura fuerit Angelus, ut erroneè censuit Origenes: *Nam fuit homo missus à Deo cui nomen erat Joannes. c. 1.* Et Evangelista Lucas ejus parentem, conceptionem, nativitatem, & vitam fusè describit. Sed quod vitam Angelicam, moreque Angelicos duxerit. Quod explicabimus in præfenti, ut pro modulo imitemur & Angelicam vitam ducere statuamus.

I. Prima proprietas Angeli est, quòd sit legatus seu missus à Deo: *Angelus enim,* ut ait S. Gregorius, *non nature, sed officii nomen est: Angelus autem non descendit è cælo ministratum homini,* nisi

I.
S. Joannes
fuit An-
gelus mis-
sione.

nisi mittatur & ire jubeatur. Ejusmodi Angelus seu Legatus fuit Joannes; Fuit homo missus à Deo cui nomen erat Joannes Joan. 1. Missus autem fuit, ut mortales ad Christum adduceret, Messiam illis ostenderet & digito monstraret; peccatores à via abductos pravâ, in semitam justitiæ reduceret. poenitentiam prædicaret; & poenitentia baptismum illis impertiret. Hic erat finis legationis & missionis ejus, quem ille mox strenuè assequi, & explere studuit: nam è deserto, Deo jubente, egressus, venit in omnem regionem Jordanis, peccatoribus inclamans: *Pœnitentiam agite, appropinquavit enim regnum cœlorum.* Et jam securis ad radicem posita est: Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur.

Religiosus Societatis, ut voluit S. P. Ignatius, debet in hoc puncto esse similis Angelo: ad hoc enim vocatus est, ut sit Dei Legatus, ut mittatur ad conversionem animarum; & licet hoc aptè conveniat iis, qui ad missiones sive inter Infideles, sive inter Hereticos, destinantur. convenit tamen etiam aliis, qui in Collegiis degunt: *Nostre vocationis est, ait Regula III. Summarii, diversa loca peragere, & habitare in quavis mundi plaga, ubi majus Dei obsequium & animarum auxilium speratur.* Sed non imus, non prædicamus, nisi mittamur à Superioribus, sicut Angeli. *Quomodo enim prædicabunt, nisi mittantur,* ait Apostolus? Si verò mittamur, mox strenuè prædicare, & corda hominum ad Deum convertere, atque ad agendam poenitentiam inflammare conamur.

Pœnitentiam agite, appropinquavit enim regnum cœlorum.

II. Altera proprietas Angeli est, omnimoda indifferentia tam quoad loca, quàm quoad personas: Angelus enim ad custodiam hominis à Deo missus, æquè promptè & alacriter volat in Africam atque in Europam, in Asiam atque in Americam, in pagum atque in magnam Civitatem, nullum in hoc faciens discrimen. Similiter Angelus æquè libenter ac diligenter ministrat vili mendicabulo, atque Regi potentissimo, ac mundi Monarchæ.

Ejusmodi Angelus fuit S. Joannes Baptista, qui ad omnem locum & personam summâ fuit indifferentia: missus à Deo ad regionem Jordanis, illico abiit: si missus à Deo fuisset in aliam regionem, æquè promptè iturus: nec solùm ivit ad primarias civitates, sed ad quavis viliora loca: venit enim in omnem regionem Jordanis: & absque personarum discrimine, omnibus poenitentiam prædicavit: accedunt ad prædicationem ejus plebs & turba, interrogantque: *Quid ergo faciemus?* Respondit illis: *Qui habet duas tunicas, det unam habenti, & qui habet escas, faciat similes.* Quibus verbis hortatur ad opera misericordiæ & eleemosynæ, atque ut deciderat S. Basilii, hortatur ex omni quod affluit, debere erogari ei, qui non habet. Venerunt & Publicani ut baptizarentur, & dixerunt ad illum: *Magister, quid faciemus?* Ut scilicet salutem consequamur; agnoscebant enim foeditatem scelerum suorum & injustitiarum. *At illi dixit ad eos: Nihil amplius, quàm quod vobis con-*

stitutum

stentum est, faciatis, videlicet in exactione vectigalium, nolite plus, quam taxatum & ordinatum est exigere. Venerunt autem ad milites & interrogabant eum: *Quid faciemus nos?* & ait illis: *non minime concusciatis, neque calumniam faciatis, & contenti estote stipendiis vestris.* Id est nulli vim inferatis, nulli innocenti crimen impingatis, rapiendi & furandi libidinem cohibeatis. Venerunt denique Pharisei: sed quanto lenius egit cum plebeis, publicanis & militibus; tanto durius egit contra Phariseos & Sadduceos, qui tunc temporis inter Judæos instar Religiosorum erant: quibus vultu iracundo dixit: *Genimina viperarum: quis demonstravit vobis fugere a ventura ira?* Matth. 3. Verbo, absque discrimine personarum, omnes ad poenitentiam hortatus est, omnibus, velut Angelus à cælo missus, annuntiavit fugere a ventura ira Summi Judicis, omnibus veniam prædicavit, si dignos poenitentia fructus facerent.

Ejusmodi Angelos requirit S. Fundator noster, qui ad omnem locum, omnesque personas indifferentes existant, quales fuere S. Xaverius, Petrus Faber, Claudius Jajus, Petrus Canisius, Gaspar Bazzus, Andreas Oviedus & sexcenti Apostolici viri Societatis nostræ: qui quasi equi gloriæ in bello nomen Christi defenderunt, Evangelium annuntiarunt, & in fines orbis terræ protulerunt, majus Dei obsequium & gloriam semper intiendo & quærendo, per quos Christus in hominum cordibus triumphat. Tales, inquam, esse conemur; Christus in nobis regnet & per nos vincat, non nostra voluntas, non voluptas,

non commoditas, non honor, non gloria, sed Dei solius. Ita Angelis similes erimus, qui *Potentis virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.* Psalm. 102. Erinstar fulminis quoquo versus volant ad Dei voluntatem implendam: *Qui facis Angelos tuos spiritus, & Ministros tuos flammam ignis.* Psal. 103.

III. Tertia proprietas Angelica est, Castitas. Angeli enim purissimi, castissimi que sunt, & Beati in cælo, hac in parte eis similes erunt. *In cælo, inquit Saluator, non nubent, neque nubentur, sed erunt sicut Angeli Dei.* Talis Angelus fuit S. Joannes Baptista, qui mundissima fuit castitate, eamque quasi cum natura hausit, dum à senibus, sterilibus, & concupiscentiæ carnali jam mortuis genitus fuit. Amorem verò castitatis singulari zelo & fervore demonstravit, dum Herodem ob adulterium cum Herodiade, acriter reprehendit, & pro castitate tuenda in alio martyri occubuit, ad hanc in se custodiendam, in solitudinem secessit, ab hominum consortio remotus, rigidam, asperamque vitam duxit: jejuniis assiduis ita carnem domuit, ut Redemptor de ipso asseruerit: Matth. 11. *Veni Joannes non manducans, neque bibens.* Unde S. Basilius totam ejus vitam jejunium vocat, & loco vestis, pelle cameli asperâ corpusculum contexit.

S. Patriarcha noster omnes Societatis alumnos, voluit esse castitate Angelos; unde in Regula 28. Summarii præscripsit: *Castitatem tam perfecte servandam, ut emulam Angelicam puritatem imitari, & corporis & mentis nostræ mundiciâ.* Hac etenim virtus vel maxime

III.
Castitate.

S nos

nos Angelis similes reddit. Unde S. Athanasius Lib. de Virgin. ait: *Virginitas est Angelorum vita.* Et S. Cyprianus in Tract. de habitu Virginum, scribit: *Cum casta perseveratis esse & Virgines, Angelis Dei estis aequales.* Sanctus vero Ambrosius L. 2. de Virginibus, inquit: *Quae non nudant neque nudentur, erunt sicut Angeli Dei: nemo ergo miretur, si Angelis comparentur, quae Angelorum Domino copulantur.* Amplius dicere audet S. Bernardus Epist. 42. *Differt homo pudicus & Angelus, felicitate non virtute, nam licet huius castitas sit felicitior, illius tamen fortior esse cognoscitur.* In hac igitur virtute nos Angelos imitari oportet. cum enim alios è fordibus vitiorum turpium extrahere debeamus; omnino necesse est, nos eiusmodi castitatis virtute munitos esse, ut ipsi hisce fordibus non inquinemur; ne dum alios ex orci faucibus extrahere nitimur, ipsimet implicati, cum impuris, in damnationis barathrum abripiamur.

IV.
Oratione
& contempla-
tione.

IV. Quarta proprietas est; conjunctio cum Deo, contemplatio Dei & visio beatifica: quam Christus Dominus innuit dicens: *Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in caelis est.* Matth. 18. Nunquam enim, licet hominum custodia occupati, vel ad momentum temporis, mentis aciem à Dei visione & amore ac laude dessestunt. Nonne & talis vita fuit S. Joannis Baptistae? Quid aliud in eremo egit, quam conversari cum Deo, ac caelestia, divinâque contemplari? Audite S. Chrysostomum homil. 58. in Matthæum: *Joannes ita in terris, quasi in caelis versabatur: natura namque necessitate superata, mirabile quod-*

dam peregit iter; semper in hymnis, semper in orationibus fuit; nulli hominum, autem quam ad baptizandum accederet, Deo autem soli sua offerebat colloquia. Verè igitur Joannes Praecursor Domini Angelis similem vitam duxit, non solum in eremo, contemplando & orando; verum etiam dum baptismum poenitentiae conferret, pro peccatoribus eorumque conversione preces ardentes fundendo.

Ejusmodi conjunctionem cum Deo, tanquam instrumentorum cum causa principali, à suis exigebat S. Ignatius asserens absque ea modicum in proximo fructum referre; contrario autem ex familiaritate cum Deo, omnem efficaciam operum Apostolicorum diminuisse. Si itaque operarius Societatis milita à Deo, quae efficiat ad ejus gloriam, obtinere cupiat, instar Angeli Deum respiciat, atque oret. *Oportet semper orare & nunquam desistere:* ait Dominus Lucae 18. Si operarius versetur in angustis, obruatur calamitatibus, tam propriis, quam alienis, ad orationem contugium cum Juditha clamet ad Dominum, & auxilium impetrabit. Si sibi, suisque auditoribus ac poenitentibus dona caelestia è caelo obtinere desideret, petat, *Petite & accipietis,* promissio Christi est. *Omne enim datum optimum, & omne donum perfectum, desursum est, descendens à Patre luminum.* S. Jacobus. Si contra hostes stygios, persecutores, tentatores in arenam descendendum sit; oret & cum Moysè manus in caelum levet, & quemadmodum Israel Amalecitas, ita ipse tam suos, quam suorum hostes superabit. Mirum est, quod refert Rufinus L. 2. de Theodosio Imperatore, qui Eo-

genium

genium Tyrannum precibus vicit; nam contra eum congressurus rupem ascendit; atque inde utrumque exercitum contemplatus, erectis in cœlum manibus exercitum suum Deo commendavit: mira res: vix preces fuderat, cum exortus ventus in hostium faciem, eorum tela, in ipsos rejecit: quod sic cecinit ipte Claudianus, licet Ethnicus in pœgyri ad Honorium Imperatorem:

*Te propter gelidis Aquilo de mœne procellis,
Obruit adversas acies, revolutaque tela
Vertit in aethores, & turbine reppulit
hæstas: mœxque subjungit:*

*O nimum Dilecte Deo, cui militat æther,
Et conjurati veniunt ad classica venti!*

Theodoretus scribit, S. Joannem & S. Philippum Apostolos apparuisse in medio Theodosii exercitu, ventum hunc excitantes; qui pulveres in hostium oculos conjecit, & eorum sagittas reflexit, eaque ratione parva est victoria, nullo profus ex parte Theodosii desiderato. Lege Baronium ad annum 446.

Tanta vis est orationis, contra hostes. Si itaque operarius vincere desideret, oret: si æmone descendere parat; oret, & à Patre luminum, lucem & ardorem postulet: si in tribunali sacro ad cor loqui cupiat, gratiam divinam imploret, ut animas peccatorum cœno inquinatas in sanguine Agni ritè dealbare valeat. Si peccatorem insignem aut hæreticum convertere optet, preces ardentes præmittat, SS. Angelos tutelares, sanctosque Patronos in subsidium evocet, alias Æthiopem levabit: *Nunc, ait S. Bernardus Epist. 201. Manent tria: Verbum, exemplum, oratio, major autem horum oratio: ea namque operi & voti gratiam*

& efficaciam promeretur. Oratio se humilioris penetrat nubes, & non discedet donec Altissimus afficiat. Eccli c. 35.

Quocirca, Charissimi, vidistis S. Joannem Baptistam Angelum fuisse, non naturâ, sed vitâ, & conversatione Angelicâ. 1. Angelus fuit legatione seu missione divinâ ad poenitentiam prædicandam hominésque ad Christum adducendos: eadem vestra est vocatio, quare in Tirocinio vos disponite, omnibusque virtutibus necessariis vos munite, ut suo tempore, simili legatione ritè fungi valeatis. 2. Angelus fuit resignatione & indifferentiâ ad omnia loca & personas absque discrimine: eadem vestra est vocatio: *Nostra enim vocationis est diversa loca peragere, &c.* In Novitiatu à parvis auspiciemini, atque ita suo tempore ad majora prompti parati que stabitis, tanquam equi generosi in bellum: ut victoriam contra mundum, carnem, dæmonem reportetis, & gloriam Dei quaquaversum dilatetis. 3. Angelus fuit castitate: eadem est professio vestra: ut Angelicam puritatem æmulemini absque hac virtute, securi haud eritis, modicumque proficietis. 4. Denique Angelus fuit oratione & contemplatione: hanc à viris Apostolicis exigit S. Ignatius. Si quis igitur quapiam re indiget, oret: si dona cœlestia impetrare, si in necessitate auxilium obtinere, si ab hostibus visibilibus & invisibilibus victoriam reportare; si in ambone & exhomologatorio, in conversatione & colloquio cū proximis, maximum fructum referre desideret; oret: petat, quarat pulset ad fores divinas. *Omnia enim qui petit accipit, & qui quarit, invenit; & pulsanti aperietur.*

EXHORTATIO II.

PRO FESTO S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Ostendit Eum fuisse magnum coram Domino.

T H E M A.

Erit magnus coram Domino. Lucæ c. i.

DUPLIX in hoc mundo reperitur magnitudo: una apprensus & falsa, altera vera; una coram servis, altera coram Domino; una in oculis mundi, altera in oculis Dei. Magnitudo falsa & mundana à bonis extra nos positus oritur: de quibus Seneca Epistola 41. *Domum, inquit, pulchram habet, multum serit, multum fœnerat, nihil horum in ipso est; sed extra ipsum.* Possidet Rex sceptrum, coronam, purpuram, satellites, aurum, argentum, honorem, pompam, cæteraque bona externa, quæ illum atollunt, magnūque reddunt; sed extra ipsum sunt: ac proinde tolle illa, & illico è magno parvum, & maximo minimum efficeris. Quâ de causa mors sceptraligonibus, Iros Crælis,

pauperes Regibus æquare dicitur: quia cum bona hæc fucata detrahit, corpora cuncta in eundem pulverem redigit: quare bona hæc apparentia, magnum hominem reddunt; & in speciem tantum, quemadmodum galeri, aut turæ ingentes capiti impostæ: Si enim virtus desit, magnus est homo; seu potius magnus apparet, magnus coram mundo & hominibus, non coram Domino & Angelis. Magnitudo autem vera, è bonis internis, è donis spiritualibus, è gratia & virtutibus nascitur: quibus quia repletus fuit & cumulatus Sanctus Joannes Baptista verè prædixit Zachariæ patri ejus, Angelus: *Erit enim magnus coram Domino.* Lucæ c. i.

In hac igitur dictione, S. Joannis magnitudines proferemus, ut ejus exemplo, magnitudineam esse, non coram mundo, sed coram Domino Deo nostro.

I. Magni-

I. Magnitudo vera & coram Domino consistit in bonis internis & spiritalibus, ut diximus, non in externis illis, non his dives fuit Baptista Domini. Conjice in illum oculos, vitam, statumque ejus perpende; & externorum bonorum nihil eum possidere deprehendes, adeoque apparentem & fucaram magnitudinem ab eo longè esse remotam conspicias: nam primò, non palatium, non opulentam domum; sed eremum, sed antrum colit: non auro argentoque intertextas chlamydes; sed asperos cameli pilos induit: non exquisitis epulis, non delicatis bellariis; sed locustis & melle sylvestri pascitur; non vino massico aut falerno, sed lymphæ potu sitim pellit; non satellitum, famulorumque turma; sed Angelorum cætera stipatus incedit. Ac proinde si externis duntaxat illum oculis metaris, parvus tibi, vel etiam minimus videbitur: At omnis gloria ejus ab intus; ubi vera est & gloria & magnitudo. Gratiâ eminet singulari, unde & nomen trahit, Fide suspendet, spe attollitur, charitate flagrat, virginitate nitet, abstinentiâ fulget admirabili paupertate ditescit, solitudine grandescit, oratione & contemplatione elevatur; omniumque virtutum incremento, cælestis quidam gigas efficitur: cui illud Psalms 18. congruat: *Exultavit ut gigas ad surrendam viam.* Nec ullus dubitandi locus relinquatur, quin hunc gigantem, Diabolus, ea in solitudine obstupuerit, tantamque virtutis molem exhorruerit; insidias quidem & certamina parârit; sed quotiescunque cum eo certârit, victus, prostratusque abscesserit.

Magnus igitur Joannes coram Domino, verâ, non falsâ ac fucatâ magnitudine.

Vultis & vos Charissimi, esse magni coram Domino? Ne queratis externa, non plausum & laudem hominum; non famam scientiæ & doctrinæ, non officia honorata & splendida coram mundo: hæc enim verè magnum non reddunt; sed virtus solida, donaque spiritalia interna: proindeque hæc se temini, & magni coram Domino eritis.

II. Altera magnitudo coram Domino, consistit in vitæ innocentia, & puritate à peccatis. Hæc mirificè fulsit Sanctus Joannes, qui in utero fuit in gratia confirmatus. 1. Peccatum mortiferum in omni vita non commisit. Unde Abbas Guerricus serm. 1. Joannis sanctitatem appellat prope originalem; quia in utero sanctitatem accepit, quam nunquam amisit. Manè ortus est, tanquam Lucifer, neque unquam è cælo, id est, gratiâ cecidit. Quemadmodum de illo alio Isaia 14. dicitur: *Quomodo cecidisti de cælo Lucifer, qui manè oriebaris?* Ille manè ortus cecidit, noster manè ortus semper stetit. Singularis ergo fuit Sancti Joannis innocentia; singularis vitæ puritas; singularis lucernæ nostræ splendor, quem nulla peccati caligo potuit extinguere. *O rationalis lucerna inextinguibilis flamma!* exclamat Sanctus Laurentius Justinianus. *Non enim humanis est extincta favoribus neque temporalibus cruciatibus tepefacta; quin potius eò vehementius ardebat interius, quò exteriori amplius agitabatur impulsu.*

H.
Magnus
fuit vitæ
innocentiâ.

2. De peccatis levioribus, quæ venialia dicimus, num in ea inciderit, quid asseremus? Galatinus L. 7. c. 9. Et alii incidisse negant. Et Abulensis Matth. 14. q. 40. *Communitè creditur Joannem nec venialiter peccasse; sicut Ecclesia cantat de eo: Ne levi saltè maculare vitam sumine possit.* Neque est à ratione alienum, tam singulari viro, tam singulare privilegium esse concessum, tamen incertum: id verò certum, lucernam hanc ardentem & lucentem, minimum habuisse fumi, id est peccatorum venialium, si quæ habuit. At de summa Joannis innocentia Summum Pontificem audiamus. D. Gregorius in Job c. 2. *Nunquid, ait, aliquid credimus fuisse, quod in vita Joannis mors tergeret? Sed quando ille vel in cibo peccavit, qui locustas solummodo & mel sylvestre edidit? Quid Deo, vel de qualitate sui regiminis deliquit; qui camelarum pilis corpus operuit? Quid de conversatione sua offendere potuit; qui de eremo non recessit? Quid illum loquacitatis reatus poluit, qui disjunctus longè ab hominibus fuit? Quando illum vel silentii culpa attigit; qui venientes ad se, tam vehementer increpavit? Dicens: Genimina viperarum, quis demonstravit vobis fugere à ventura ira? S. Gregorio ad stipulatur Venerabilis Beda, dicens: *Et si principali sententia constat, quia in multis offendimus omnes: quis tamen nostrum dicere audeat Joannem in actu, in dicto, vel habitu, vel vitiis peccasse?* Homil. de Decoll. Joan.*

Si volumus, Dilectissimi, exemplo S. Joannis, esse magni coram Domino, innocentiam vitæ: pergamus, ut cœpi-mus, omnis peccatum lethale, cane pejus & angue declinare; & simul pro

viribus, peccata venialia, deliberatè committenda evitemus. Hoc enim est, quisque apud Deum major, quò est in oculis ejus perspicacissimis purior & innocentior.

III. Tertia magnitudo coram Domino, quæ Præcursor Christi excellit, fuit admirabilis vitæ austeritas & penitentiæ: quæ sanè tanta extitit, ut vitam illius S. Chrysolomus Angelicam nuncupet. Et S. Petrus Damianus, perpetuum martyrium; S. Basiliius perpetuum jejunium appellat. S. Chrysolomus hom. 10. in Matth. *Joannes, ait, nec lecto indiguat, nec lecto, nec mensam, vel aliqua hujusmodi requisivit; sed angelicam quædam vitam in carne mortali respiciendam.* Et idem hom. 38. *Neminem vidit unquam conservorum; neque ab aliquo horum visus fuit; non lacte nutritus, non lecto susceptus, non lecto, non foco, non aliâ re humana usus erat.* Item *Joannes ita in terris, quasi in celo versabatur, natura namque omni necessitate superatâ, mirabile quoddam proegit iter; semper in hymnis, semper in orationibus fuit; nulli hominum, antequam ad baptizandum accederet, Deo autem solus offerbat colloquia.* Atque ista vivendi ratio stupendâ; ita populum in admirationem rapuit, ut undique rebus propriis relictis, in desertum conflueret, prædicantem baptismi penitentiæ officularer, captivusque ac persuasus, Jordanis undâ tingeretur, penitentiam ageret ac depravatos mores in melius commutaret.

Non est cuivis datum, austeram ejusmodi rigidamque vitam auspiciari, nisi à Numine Supremo efficaci trahatur gratiâ. Quoniam verò Ordo Religiosus,

glofus status est penitentia, illi leviores saltem non desunt poenae; easque assumat quisque quas cum approbatione Superioris, ad spiritus sui profectum existimat conducere; eaque sese consideratione animet: si magnus Praecursor Domini, ea innocentia vitae & sanctitate coruscans, perpetuum jejunium, perpetuamque subit martyrimum, quod mihi homini multorum criminum reo, subeundum erit? Quid arduum, ac difficile reputandum?

IV. In hoc quoque egregia ejus magnitudo eluxit: quia magnus fuit, Praecursor Domini; cujus officium erat praeparare viam Domino, & plebi adventantem Dominum praedicere. Fuitque expeditissimus, Christi nuntius & ad ferenda Domini mandata, abjectis omnibus hujus vitae oneribus, paratissimus. Quamobrem Rupertus in Joannem c. 1. *Singulariter, inquit, missus est Joannes, cui nunquam subsistere, nunquam divertere, nullam vacavit cum saeculo sermonem habere, non domum, non agrum possidere, non affines agnoscere; sed urgente sermone Domini, nudus & expeditus currere habebat, ante faciem Christi.* Admirandus sane Praecursor: intueri ejus vultum, habitum, victum, amictum, & expeditissimi Praecursoris imaginem cernes. *Joannes, inquit Matthaeus c. 3. habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos, esca autem ejus erant locusta & mel sylvestre.*

Quam bellè ob oculos hinc nobis ponitur vitae Apostolicae imago & delineatio. Si Domini praecursores esse, vitamque Apostolicam suo tempore agere, ac viam Christo adventuro praepa-

rare aveamus; paupertatem S. Joannis, nuditatem, omnisque sensualitatis mortificationem, attendamus & pro modulo nostro imitari studeamus, ut ad discurrendum in quavis loca, & regiones, expediti inveniamur.

V. Denique in quam plurimis aliis officiis, favoribus ac prerogativis magnitudo S. Baptistae eluxit. 1. Magnus fuit genere & natalibus, utpote a parentibus, virtute & Aaronico, sacerdotalique sanguine illustribus. 2. Magnus fuit nativitate; ex sterili utero, parentibusque aetate procreatis, per miraculum, genitus. 3. Magnus fuit, quia in utero sanctificatus & Spiritu Sancto repletus: *Renatus antequam natus, ait S. Gregorius in Job c. 2.* 4. Magnus fuit, quia in utero & infantia rationis usu donatus, Christum praesentem cognovit, & praegaudio exiliit. 5. Magnus fuit, cui magnun nomen ab Angelo mirabiliter impositum. *Ioannes est nomen ejus.* 6. Magnus fuit, quia à pueritia hominum consortia fugit, admirabilè in solitudine vitam egit. *Recessus montium, sylvarum anfractus, & vallium subterjacentes vastitas, puero Patriarcha domicilia praebuerunt, ait S. Petrus Damianus.* 7. Magnus fuit prophetiae dono, quia major illo Propheta non surrexit, teste ipsomet Christo Domino Luca c. 7. *Dico vobis, major inter natos mulierum Propheta, Ioanne Baptista nemo est.* 8. Magnus fuit Baptista, à Deo ad baptizandum missus. *Qui misit me baptizare, Deus scilicet, ille mihi dixit.* Joan. 1. 9. Magnus fuit Doctor. 10. Magnus Martyr. 11. Magnus humilitate; quia in corde suo minimus, licet officio, virtute & dignitate esset maxi-

V.
Magnus
aliis favo-
ribus ex-
traordina-
riis.

maximus. 12. Magnus charitate & zelo animarum, omnigenaque perfectione & sanctitate: *Lucerna ardens & lucens: & quaquaaversum sanctitatis radios diffundens. Quae omnia stupenda, laudanda & in laudem Conditoris, ac S. Joannis vertenda.*

VI. Atque ex praedictis omnibus illud resuleat Christi Domini excellentissimum, sublimissimum, maximumque praconium, nulli Apostolorum, Prophetarum, Patriarcharum aut Sanctorum reliquorum concessum: *Inter natos mulierum, non surrexit major Ioanne Baptista. Quae verba licet S. Hilarius & alii explicent non surrexisse Prophetam majorem Joanne, nihilominus universim exponit S. Ambrosius serm. 94. Præcellit, inquit, cunctis Ioannes, eminent univertis, antecellit Prophetas, supergreditur Patriarchas. Et quisquis ex muliere (non Virgine) est, inferior est Joanne. S. Augustinus serm. 4. de Baptista: Quisquis Ioanne plus est, non tantum homo, sed & Deus est. S. Chrysostomus, praedicta Christi verba exponens serm. 38. in Matth. ait: Non peperit mulier Ioanne majorem. S. Theodorus Studites: Et Prophetis, & Apostolis, & aliis omnibus re vera prior est, magnus Praecursor. Denique Cardinalis Petrus Damiani: Eleventur omnes, & meritorum prerogativa, ante historiarum Majestatis exultent, non erit tamen, qui ad Baptista Ioannis privilegium*

audeat aspirare: unus est & secundum non habet, qui choris intertextus angelicis, sublimioris corona titulu, univertitu humana transcendit ascensum. Verò igitur, magnus S. Joannes, imò maximus, quo inter natos mulierum major non surrexit.

Quae cum ita sint, Charissimi, si & vos coram Domino, magni esse cupitis. 1. Omnia terrena, quae caduca sunt, & mundus magni ducit, despiciite: interna verò, gratiam, virtutem, perfectionem, maximi aestimate. 2. Vitae innocentiam, & à gravibus aequè ac levioribus deliberatis peccatis, puritatem sectemini. 3. Carnis mortificationem, austeritatem & penitentiam, quantum sanitas & Superiorum sinit facultas, nunquam deserite. 4. Ut & vos Praecursores Domini evadatis, & viam Domino in mortalium cordibus praeparatis, allaborate. 5. Denique prerogativas quam plurimas S. Joanni proprias, admiramini; at virtutum decora, animi demissionem profundissimam, charitatem ardentissimam, zelum animarum invictissimum, pro vestro modulo imitari satagite: Hæc ratione magni, coram Domino eritis, & cum magno Baptista in caelesti patria aeternum triumphabitis.

